

REUTERSWÄRDSKA

SLÄKTFÖRENINGEN

BULLETIN

JUNI 2000 ÅRGÅNG NR 15

MICA

LÄS OM NÅGRA AV SLÄKTENS FÄRGSTARKA 1900-TALS KVINNOR
MICHAËLA – ELISABETH – THÉRÈSE – METTA – CAROLINA – JOSEFIN

Läs om släkten!

Följande skrifter finns att beställa från släktföreningen för 75:- per styck, genom insättning på postgirokonto nr 20 28 55-3. Ange namn och adress samt vilken skrift det gäller.

Berättelsen om Stamfadern Anders Hof Reuterswärd
– En Västgöta Ryttare av Carl A. E. Reuterswärd 1984.

En Östgöta Ryttare Lorentz Peter Reuterswärd berättelsen om stamfaderns son av Carl A. E. Reuterswärd 1988.

Reuterswärdska Boställen på 1800-talet
– Färdanvisningar och kartor.

Östergötland av Erik A. Reuterswärd 1976.

Småland av Göran E. P. Reuterswärd 1993.

Gösta F. P. Rd's "Lilla gula", 1979, ättlingar till Anders Hof även på kvinno sidan (stencilupplaga).

Reuterswärdska Släktboken – Ätten Reuterswärd – Historien, Arvet, Myten. Av Fil. Dr Ulla Johanson. Pris 448:- inkl porto.

Meddelande FRÅN STIPENDIENÄMNDEN

Styrelsen för Reuterswärdska släktföreningen inbjuder Dig härmed att söka ett stipendium på 6.000 kronor. Styrelsen har beslutat att avsätta 36.000:- kronor för läsåret 2000–2001 i form av studiestipendier till studerande släktmedlemmar eller medlemmar som gör praktiktjänstgöring. Berättigade att söka ovanstående stipendier är medlemmar av släktföreningen födda 1974–1983.

Välkommen med Din ansökan på bifogad blankett **före den 9 september 2000.**

Sänd Din ansökan till
Reuterswärdska släktföreningen, Stipendienämnden,
c/o Patrik Reuterswärd, Ekebydalsvägen 2,
182 65 Djursholm. Tel. 08-755 16 62

Omslagsbilden:
Föreställer Michaëla Reuterswärd fd. Topelius gift med
konstprofessorn Patrik (I) som gjorde teckningen på
deras bröllopsresa 1948.

REUTERSWÄRDSKA
SLÄKTFÖRENINGEN

BULLETIN 2000

I detta nr:

ORDFÖRANDE HAR ORDET 3

SLÄKTMÖTE 4

*28:e ordinarie släktmötet på
Riddarhuset den 16 oktober 1999*

DROTTNINGHOLMS SLOTT 6

17 oktober 1999

PREMIÄR FÖR SLÄKTBOKEN 7

MICHAËLA REUTERSWÄRD 8

*Konsthistoriker, kulturpolitiker
och författare*

ELISABETH REUTERSWÄRD10

En historikers färd genom livet

THÉRÈSE REUTERSWÄRD11

*Tankar kring uppbrott,
konstnärskap och trädgård*

METTA REUTERSWÄRD13

*Bygger utställningar och bor
mitt i Sverige*

EN BILDKAVALKAD14

från släktmötet 1999

CAROLINA REUTERSWÄRD16

*Från modevärlden till blåljus och
sirén*

JOSEFIN VORNEFELD17

Mammaledig egen företagare

FAMILJESIDA20

STYRELSEN21

SKATTMÄSTARENS RAPPORT22

Ordförande Gustav Reuterswärd

Vi har nu gått in i det femte seklet sedan ätten grundades 1690.

Livet för våra förfäder har förändrats radikalt sedan Anders Hofs tid. De har upplevt ett land i största fattigdom, där 90% av befolkningen var sysselsatta inom jordbruket till ett högteknologiskt samhälle i stor välfärd.

Våra ättlingar har upplevt Karl XI och Karl den XII:s krig, frihetstiden på 1700-talet och Gustav III:s envælde, unionen med Norge och industrialismens början under 1800-talet. På 1900-talet har senare generationer varit med om två världskrig och ett långt kallt krig. För kvinnorna har stora förändringar skett under 1900-talet.

Bulletinen har under åren till stor del handlat om män och deras gärningar. Detta nummer har vi ägnat åt sex av släktens färgstarka 1900-talskvinnor.

Vår släktförening har fått en ny ordförande. När Per avgick valdes undertecknad av årsmötet hösten -99 att efterträda honom.

Jag hade inte själv möjlighet att delta vid mötet och jag vill därför tacka för det förtroende jag fått, och, även om jag träffade flera av Er vid introduktionen av släktboken i mars, passa på att presentera mig för de som inte känner mig.

Jag tillhör III grenen och är son till Kerstin och Fredrik R-d. Fredrik var militär och jag har därför tillsammans med mina två systrar (Madeleine och Gunhild) och min bror (Vilhelm) flyttat runt i Sverige, från Stockholm upp till Östersund, vidare till Visby och Karlstad för att slutligen hamna i Karlskrona.

Därefter valde jag att läsa i Lund och hamnade så småningom i oljebranchen. Min karriär började på Nynäs asfaltsraffinaderi i Malmö vilket så småningom banade väg tillbaka till Stockholm och Svenska Shell.

Under denna tid har jag också gift mig med Gunilla

(Vrethammar) och slagit mig ner på Tranholmen utanför Stocksund.

Mina intressen är framförallt huset på holmen och friheten i naturen därute men jag har även med åren fått ett stort intresse för historia och historiska miljöer.

För släktföreningen gäller det att i framtiden arbeta för att hålla kvar kontakten mellan medlemmarna trots den ökade rörligheten där många unga under långa perioder kommer att arbeta utomlands i olika delar av världen. Jag tror att förr eller senare blir vi tvungna att anläta tekniken så att man även i Hongkong eller Sidney kan läsa Bulletinen på en Reuterswärdsk hemsida, och via e-mail meddela sig med släkten. På så vis tror jag också att vi kan öka den yngre generationens intresse för föreningen. Många erfarenheter kan utbytas, resetips och bostadstips mm lämnas.

Givetvis ska vi bevara Bulletinen i papperformat med referat för de som inte har tillgång till en hemsida och ett skrivet brev betyder trots allt mycket mer än ett e-mail.

Jag önskar alla medlemmar en riktigt trevlig sommar.

Gustav Reuterswärd

gustav.reutersvard@telia.com

Släktmötet

DEN 16 OCH 17 OKTOBER 1999

LÖRDAGEN DEN 16 OKTOBER 1999 RIDDARHUSET.

Under traditionsenliga former genomfördes det 28:e ordinarie släktmötet på Riddarhuset i Stockholm; seklets sista släktmöte. Totalt 96 släktmedlemmar samt 12 inbjudna gäster hade infunnit sig till Riddarhuset denna festliga afton och med glädje kunde man konstatera det stora antalet ungdomar som närvarade. Bland de inbjudna gästerna syntes bl.a. Lars och Christina Jonung fd Ros (111) samt fil.dr. Ulla Johanson.

I enlighet med tidigare rutiner inleddes det 28:e ordinarie släktmötet med mötesförhandlingar i den pampiga Riddarhussalen.

Avgående ordföranden Per Reuterswärd gick igenom verksamhetsberättelsen för perioden 1997-99 och gav en redogörelse för dess många aktiviteter.

Tillsammans med skattmästaren Wilhelm Reuterswärd, vilken redogjorde för Släktföreningens ekonomi, kunde Ordföranden med glädje konstatera en mycket god tillväxt på Släktföreningens förmögenhet.

Ordföranden avtackade så de personer som vid utgången av denna period valt att lämna sina uppdrag, nämligen Bertil Reuterswärd (111) som lämnade arkivnämnden (invald Per Reuterswärd), Ebbe Reuterswärd (111) som lämnade valberedningen, Gunilla Reuterswärd (11) , som lämnade stipendienämnden, Patrik Oscar Reuterswärd (1) som lämnar sitt uppdrag, som suppleant i styrelsen för att övertaga ansvaret för stipendienämnden.

Ovanstående personer erhöll ur Ordförandens hand en hedersgåva som formgivits av Filippa Reuterswärd (111) Gåvan utgörs av ett vackert glasfat graverat med Reuterswärdsska vapnet.

Ett speciellt tack riktade Ordföranden till fil.dr Ulla Johanson för hennes förnämliga insats vid framtagandet av den nya släktboken samt för hennes intressanta framförande efter de ordinarie mötesförhandlingarna , då hon berättade om humorfyllda avsnitt i vår släkts historia.

Vice ordföranden Björn Reuterswärd (1) framförde slutligen ett varmt tack till Släktföreningens avgående ordförande Per Reuterswärd för hans stora insats för Släktföreningen under de sex år han varit ordförande. En insats som präglats av ett stort intresse för och en omfattande kunskap om slakten, en sprudlande entusiasm och kreativitet samt en aldrig sinande energi vid genomförandet av de många projekt som han initierat. Till ny ordförande valdes Gustav Reuterswärd (111) vilken tyvärr anmält förhinder att närvara vid släktmötet.

Efter mötesförhandlingarna i Riddarhussalen intog man den sedvanliga välkomstdrinken i trapphallen varvid släktmedlemmar och övriga gäster samtidigt kunde beskåda den utställning som visades där och som anordnats av Arkivnämnden. Huvudtemat för utställningen

Ett stort tack för mångårigt arbete och engagemang i många funktioner inom släktföreningen till Bertil Reuterswärd.

Per Reuterswärd avgående ordförande avtackas med blommor och gåva.

denna gång var den nyproducerade Reuterswärdska släktboken "Ätten Reuterswärd – historien – arvet – myten". På displayskärmar visades utdrag ur släktboken med bilder. Dessutom visades olika släktföremål som Släktföreningen erhållit som gåva av Margareta Göthe - ett cigarmunstycke som tillhört Adolf Reuterswärd (11)) samt ett reseschatull från 1800-talet innehållande toalett- och syartiklar vilket sägs ha tillhört Eleonora Christina Reuterswärd (1795-1869). Utställningen visade också en målning, som ingick i donationen, som föreställde Hjordis Reuterswärd 1896-1986 (11) och målad av konstnären Patrik Reuterswärd 1886-1971 (11) Ett annat intressant objekt som visades var en reproduktion av ett porträtt av hovmarskalken Patrik Oscar Reuterswärd 1820-1907 (1)

Ett trevligt inslag i Arkivnämndens komposition av utställningen var ett antal foton från de utflykter som i Släktföreningens regi genomförts under perioden nämligen med inriktning på gren II till södra delen av Östergötland och norra Småland augusti 1997 samt med inriktning på gren I till västra delen av Östergötland och Stjernerunds Slott augusti 1998.

Ett stort tack till de ansvariga inom Arkivnämnden som medverkat till en så intressant utställning !

Till tonerna av " Intendentens marsch" komponerad av Knut Reuterswärd d.y. (11) tågade man så in till middagen i Lantmarskalkssalen. Menyn denna kväll bestod av hummer och pilgrimsmusselaladåb i tokayergéle följt av helstekt oxfilét med kalvbrästdolme, marsalasås och hasselbackspotatis, desserten var en glassbomb med passionsfruktsorbet och chokladparfait med spunnet socker.

Vid varje kuvert fanns en uppdaterad släkttabla framtagen av sekr. Marina Rd. Två speciella ungdomsbord var uppdukade –efter en något dämpad inledning verkade ungdomarna ha mycket trevligt tillsammans.

Toastmaster under middagen var vice ordföranden Björn Reuterswärd och bland kvällens talare märktes bl.a. Christina Jonung, som talade om sin far Wilhelm Ros 1902-1998 (11) och farmor Elin fd Reuterswärd 1879-1952. Tacktalet för middagen hölls av konstprofessor Oscar Reuterswärd (11) som gav oss en livfull skildring om slaget vid Lund 1676 och vår stamfaders eventuella insatser vid nämnda slag. Allt med utgångspunkt från en nyskriven bok i detta ämne som Oscar gav släktföreningen i gåva.

Så dämpades belysningen och under applåder bars desserten in på ett sätt som inte stod Nobelfesten efter och med en speciell överraskning – i glassbomben hade placerats ett sprakande mindre fyrverkeri!! Ytterst effektfullt och mycket uppskattat!

Men överraskningarna var inte slut här: plötsligt släcktes belysningen ner och en spännande skepnad intog under öronbedövande musik den provisoriska scenen: Jonatan Hellbom (1) barnbarn till Prof. Patrik och Michaela Rd (1) släktens unge cirkusartist som genomgått sin utbildning i Moskva; en av världens mest kända skolor inom detta område!

Jonathan genomförde två fantastiska nummer inför en hänförd publik och till dånande popmusik - en otrolig prestation att under så provisoriska förhållanden kunna utföra två så kvalificerade jonglerings- och dansnummer! Ovationerna som följde, inte minst från den

ungdomliga delen av publiken, visade klart hur mycket släktmedlemmarna uppskattade sin unge artist!

För att uppnå en perfekt balans i kvällens aktiviteter bjöds så på hofsångerskan Laila Andersson-Palme, som många av oss hört i olika roller på Operan i Stockholm.

Vi fick höra fyra vackra sånger. Ett mycket uppskattat framträdande!

Efter middag och uppträdanden intogs kaffe och avec i salongerna och strax därpå spelade musikanterna ur Saltsjöbaden Swingers upp till dans i Trapphallen. Dansen pågick till klockan 0100 och kort därefter lämnade de sista släktmedlemmarna Riddarhuset efter en strålande afton!

SÖNDAGEN DEN 17 OKTOBER 1999 VISNING AV DROTNINGHOLMS SLOTT SAMT LUNCH.

Som aktivitet under Släktmötets andra dag hade man denna gång valt en guidad visning av Drottningholms Slott med efterföljande lunch på Drottningholms Golfklubb.

Genom skattmästare Wilhelms goda kontakter kunde en mycket uppskattad visning av slottet genomföras. Totalt 84 släktmedlemmar och 18 barn hade samlats samt speciellt inbjudna gästerna Christina och Lars Jonung, Björn och Eva Paues samt Carl Wilhelm och Britt-Marie Ros. Visningen skedde sedan i två grupper med möjlighet att efter turen enskilt kunna beskåda olika föremål. Av alldeles speciellt intresse för oss Reuterswärd-

dare var den bataljmålning över slaget vid Lund den 4 december 1676 som målats av Johan Philip Lemke någon gång under 1690-talet.

I fortsatt strålande höstväder intogs sedan lunch på Drottningholms Golfklubb.

Släktföreningens ständige och skicklige fotograf Ebbe Reuterswärd (III) ställde så upp släktmedlemmarna utanför klubben för sedvanligt släktgruppfoto.

Vi medlemmar i Reuterswärdska Släktföreningen samt övriga inbjudna gäster som fick nöjet att delta i detta Släktmöte vill rikta ett varmt tack framför allt till vår avgående Ordförande Per, till vår Skattmästare Wilhelm samt till vår Sekreterare Marina för det omfattande arbete ni utfört för att göra detta Släktmöte till en så minnesvärd tillställning! Ett stort tack också till övriga släktmedlemmar som på olika sätt bidragit till dessa lyckade dagar!

Jan Patrik Reuterswärd (II)

85 släktmedlemmar utanför Drottningholms golfklubb. Foto Ebbe Rd

Premiär för släktboken!

Den 26:e mars i år var det dags för lansering av släktföreningens största projekt genom tiderna, den Reuterswärdska Släktboken. De är ett femårigt arbete som nu har färdigställts. Ett sjuttiotall glada Reuterswärdar i alla åldrar mötte upp denna söndagseftermiddag i den gamla Djurgårdsskolan nedanför Skansen med strålände utsikt över Stockholms inlopp. Skattemästaren hade givit stränga sparsamhetsdirektiv att med hänsyn till bokens tryckkostnad inga dyrbara lokaler, catering osv, fick förekomma. Den gamla skolan som numera är friskola och där celebriteter som Måns Rönnerd, Marina Rönnerd, undertecknad med bror CFR, och nu senast mina döttrar Fanny och Elsa har gått, ställde upp mot arvode av att två stycken bondcaprifoler skulle planteras av släktföreningen i skolans trädgård.

Mathållningen ordnades av Marina med säker hand och på ett superbätt sätt, där fanns delikata smittar och läckra fyllda crustader, där fanns kakor, bullar och tårter. Sherry, vin, kaffe eller vad man nu ville dricka till. Släktens nye ordförande Gustav önskade alla välkomna. Bokens författare fil. dr Ulla Johanson kåserade om bokens tillkomst och om olika Reuterswärdar hon mött. Ulla kan vid det här laget mer om släkten än någon annan. Och vi gläds åt hennes intresse och kunnande och ser henne som en del av släktfamiljen.

Ulla är en smått fenomenal person, f d flygvärdinna, sedermera filosofie doktor. I 25 år var hon 1:e arkivarie vid Stockholms stadsarkiv. Hon är styrelseledamot i Svenskt Biografiskt Lexikon och Personhistoriska Samfundet samt i "Stone Age Sisters" (förkortas SAS) en förening för gamla flygvärdinnor. Hon är ordförande i föredettingföreningen Nya Elementar, styrelseledamot i sådana ytterligheter som Karolinska Förbundet och Djurgårdens IF. Ulla har publicerat rader av böcker och artiklar mm inom det kulturhistoriska området.

Ulla har en fantastisk förmåga att hitta i arkiv och gräva fram uppgifter och se sammanhang. Hon är en kulturhistoriker och en forskare av rang. Släktföreningen är stolt att ha henne som författare och vi är djupt tacksamma för hennes insats.

Boken så: Den spänner från barocken, 1600-talets mörka feodalsverige, lantushållningen, över det lite lättare gustavianska 1700-talet till 1800-talet, industrialismens genombrott och den parlamentariska demokratins införande, inflyttningen till storstäderna och vidare mot början av vår tids moderna ekonomi och IT-sam-

hälle. Den nämner samtliga Reuterswärdar som funnits med undantag av sista generationen. Boken har ett stort personregister omfattande 750 personer.

Ulla har försökt att behandla alla de tre grenarna rättvist. Hon har även försökt att se till att jämvikten mellan kvinnor och män hjälpligt har uppehållits i boken.

Dagböckerna har varit fantastiska källor, här talar bl a en 1700-tals Anders Fredrik eller en 1800-tals Knut direkt till oss.

En del myter har avlivats och andra har tillkommit.

Bildmaterialet försöker att täcka in så många Reuterswärdar som möjligt och även miljöerna där de har verkat.

Boken är kort sagt lättläst och spännande från pärm till pärm. Köp den om du inte redan har gjort det!

Boken är tryckt i 210 sidor och med 140 bilder, i högoffset hos Katarina Tryck AB i Stockholm, på Lessebos gulnade 120 grams bokpapper "Linné", med limbunden ryggsamt i en upplaga på 500 exemplar.

En av många avsikter med släktboken har varit att dela ut den som gåva på myndighetsdagen till unga släktingar på det att de må lära sig om och begrunda sina förfäder. Denna "ceremoni" hade premiär denna dag då Thérèse Rönnerd (III), nyligen fyllda 18 år, med tacksamhet erhöill boken ur ordförande Gustavs hand.

Efter att ha inmundigat den goda förtäringen, åhört talen och inhandlat släktboken lämnade de glada och nöjda släktingarna Djurgårdsskolan och fortsatte sin Djurgårds- och söndagspromenad i det vackra vårvädrat en upplevelse rikare.

Per Reuterswärd.

Djurgårdsskolan från 1878

Michaëla Reuterswärd

F TOPELIUS, KONSTHISTORIKER, KULTURPOLITIKER, FÖRLAGSREDAKTÖR, FÖRFATTARE.
NUMERA EN HÄNGIVEN TRÄDGÅRDSODLARE OCH SLÄKTFORSKARE.
GIFT MED KONSTPROFESSORN PATRIK (I)

Vi möttes – Patrik och jag – som studenter i Uppsala där vi var elever till konstprofessorn Gregor Paulsson. Det var på hans resa med studenterna till Italien 1947 som vi fann varandra. Att efter krigsåren komma ut i Europa var fantastiskt, och som konsthistoriker har vi alltsedan dess ofta levt och arbetat utomlands, inte minst i Italien.

Som fästmö var det emellertid till Rumänien min första resa gick, ner till de blivande svärföräldrarna för presentation. Året var 1948 och vi bilade med Patriks bror Göran och tvillingbror Gösta ned bakom järnridån på diplomatpass. Legationen i Bukarest var så vacker. Hela Rumänien var märkligt nog ett härligt bördigt land – trots den stalinistiska skräckregimen (som utlänningar eskorterades vi mesta tiden på avstånd av en utsänd rapportör, som vi till sist nickade till som en gammal bekanting). 1981 återsåg vi under fyra veckor ett utfattigt, svårt eftersatt Rumänien.

Men långt innan dess hade 68-års studentrevolt, som vi upplevde i USA, fört mig in på politiken. Jag kände så starkt att jag på något sätt måste få kämpa emot raserandet av alla de värden jag trodde på. Alltså: vid återkomsten till Sverige och Lilla Bergshamra i Solna blev jag invald i Solna kommunfullmäktige för dåvarande högerpartiet.

Ända fram till -85 kom kulturpolitiken på kommunal och landstingskommunal nivå att upptaga en stor del av mitt liv + nämndemannaskap i Solna tingsrätt. Jag har fått ägna mina krafter åt det jag tyckt mest om! Som konst, utsmyckning av sjukhus i samarbete med konstnärer och arkitekter och dessutom bibliotek-, musik- och teaterverksamhet.

I Solna har vi ju Confidencen, Ulriksdals 1700-talsteater (äldre än Drottningholms). Det blev en mycket

angelägen uppgift för mig att medverka till att få den istandsatt för att sedan, genom Kerstin Dellerts insats, se den förvandlas till en levande teater.

Som pensionär har det mest blivit trädgårdsarbete – jag älskar det – och forskning i min släkts historia. Min far, Georg (Göran) Zacharias Topelius, kom redan som gymnasist till Sverige, men banden till slakten i Finland förblev starka. Vid hans bortgång övergick en samling underbara dagböcker i min ägo. Av min faster Anita Topelius' dagböcker från skoltiden och krigsåret 1918 (då hon 19-årig gick bort) har jag ställt samman en liten bok, som jag förra hösten fick utgiven i Finland och också till en del framförd i Finlands Radio.

Detta att skriva kommer, i den mån det ligger i generna, både från min fars och min mors sida. Under uppväxtåren fick vi tre syskon vänja oss vid att ha en mamma, Margareta Suber, ständigt knattrande på sin skrivmaskin. Som vice ordf. i både Författarföreningen och Pennklubben, öppnade hon hemmet för författarkolleger – inte minst under krigsåren från Danmark och Norge.

Det satte givetvis spår i mitt ämnesval i fil.kand. examen och valet av yrke: förlagsredaktör, som jag var en tid under 50-talet.

I familje- och vänkretsen har jag alltid varit "Mica" (utom i Finland där Mika är ett pojknamn – där var jag som liten Mic-Mic). I politiken och i mer högtidliga sammanhang (som i Bulletinen) är jag Michaëla. Det är egentligen först på min ålders höst som de två identiteterna smält samman.

Michaëla Reuterswärd

MICA

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTBOKEN

Ätten Reuterswärd

HISTORIEN ♦ ARVET ♦ MYTEN

av
Fil Dr Ulla Johanson

PRIS 448:- INKL. PORTO (I SVERIGE)

En historikers färd genom livet

ELISABETH REUTERSWÄRD (II) F 40.

DOTTER TILL IVAR HALLSTRÖM OCH BLANCHE FD REUTERSWÄRD

Jag har i Reuterswärd-släktboken berättat om hur vår familj år 1951 utvandrade till Nelson i Nya Zeeland samt hur det kom sig att jag och mina yngre systrar Märta och Blanche blev moderlösa redan 1953. En svår tid följde, som förvärrades av att vår far, som var kammarmusiker och försörjde sig som musiklärare, var så besvärlig att leva med. Först prövades en hel rad hushållerskor, men ingen av dem stod ut med de utskällningar som de utsattes för då de på minsta sätt hade råkat sköta sina sysslor på annat sätt än det han var van vid. Sedan flyttade en trevlig holländsk familj som tidigare bott i Indonesien in i vårt hus. De fick bo gratis mot att hustrun skötte hushållet. Efter ytterligare ett år blev vår far erbjuden hjälp av en jämnårig gammal vän till familjen från Sverige, Stephanie Giesecke. Hon kom och de holländska indonesierna flyttade ut. Vi barn trivdes med Ninnie och var fruktansvärt rädda för att hon också skulle överge oss. De nyazeeländska invandrarlagarna var emellertid mycket restriktiva och hon fick endast tillstånd att stanna på villkor att hon ingick äktenskap med vår far. Så skedde men äktenskapet blev djupt olyckligt. En svensk gäst som besökte oss under den perioden konstaterade lakoniskt att det var som att stiga rakt in i ett drama av Strindberg. Ett par synnerligen stormiga år följde då det inte var lätt för varken oss barn eller de vuxna. Allt slutade så småningom med skilsmässa och vårdnadsfrågan ordnades så att vår styvmor stannade hos oss barn medan vår far sökte sig till en annan bostad.

Under tiden började jag i Nelson College för Girls, (flickläroverket som även var en internatskola). Vi bar skoluniform och följde koder för uppförande som är totalt främmande för nutida svenskar. Det blev emellertid folk av oss och själva utbildningen var utmärkt. Det är lättare att inhämta kunskap i en miljö där lugn och arbetsro råder och så var fallet där. Jag tog University Entrance-examen och började min utbildning vid University of Canterbury 1959 i Christchurch på sydön där jag studerade historia, political science, litteraturvetenskap och fransk litteraturhistoria. Ett bra stipendium täckte kostnaderna för allt det nödvändigaste men jag arbetade även under alla ferier som journalist (och periodvis korrekturläsare) på tidningen Nelson Evening Mail. 1962 erhöll jag min Bachelor of Arts-examen och 1963 min Master of Arts (2nd class honours).

Med min Master of Arts på fickan reste jag 1964 med båt hem till Sverige som jag inte sett sedan jag var 10 år. Den första tiden kände jag mig som en främling trots att jag talade flytande svenska. Människor talade om andra saker, umgicks på ett annat sätt än det jag var van vid. Här fick jag emellertid stor hjälp av den Reu-

terswärd-släkten. Första tiden var jag inackorderad hos Elly Wersäll (Clarence Reuterswärd's svärmor) i Djursholm och fick pengar genom att arbeta som butiksbiträde i Marianne Reuterswärd's klädesbutik Dressy (vid Hötorget i City). Sedan fick jag bo hos Oscar och Britt Reuterswärd på Jungfrugatan i Stockholm i f.d. portvaksbostaden som de förfogade över. Mina kusiner såg till att jag lärde mig att umgås på svenska. Vid samma tid fick jag tjänst som lärarevikarie först vid Björkhagens grundskola och sedan Källängens grundskola (Lidingö). Det blev något av en utmaning eftersom jag var föga invigd i svensk skolundervisning. En av de klasser (en 9:a på högstadiet) jag hade på Källängens skola bestod uteslutande av pojkar som relegerats från andra skolor. Det var en konst att hålla ordning på dem.

Den 16 april 1966 blev jag våldsamt förälskad i en man jag aldrig sett förut. Det var konstnären Carl Magnus (då fortfarande med efternamnet Andreasson). Vi träffades i Lund där Oscar Reuterswärd nyligen hade tillträtt en professur. Jag åkte dit från Stockholm för att fira Britts födelsedag och vernissage. Carl Magnus friade samma kväll men riktigt så snabb i vändningarna var inte jag. Några veckor senare flyttade jag emellertid till Skåne, dock inte till Carl, utan till konstnären och poeten Jörgen Nash och hans hustru på Drakabygget i närheten av Carls bostad på Hjelmsjöborg. Jag tyckte att det var bäst att ta det litet försiktigt i början av min förbindelse med Carl. Vi kände ju knappt varandra. Jag kände inte heller familjen Nash – men tyckte det var betryggande att åtminstone bo hos en familj även om den också utgjorde basen för ett dynamiskt konstnärskollektiv. Vad jag då inte visste var att den stora skandalen om det så kallade "havsfrumordet" skulle äga rum bara en

Forts. sid 12

Tankar kring uppbrott, konstnärskap och trädgård

THÉRÈSE REUTERSWÄRD (III) F 42.

DOTTER TILL WILHELM REUTERSWÄRD OCH THÉRÈSE FD INGESTRÖM

Hela mitt liv har präglats av uppbrott, tycks det mig. Under barndom och uppväxttid flyttade vi mellan olika garnisonsstäder med allt vad det innebar av vända inför nya kamrater, nya skolor och nya miljöer. Det invanda mönstret och tryggheten försvann för en tid. Det handlade om att på egen hand inordna sig, anpassa sig och hitta en ny grund att stå på. Uppbrott efter uppbrott, ungefär vartannat år.

Jag gifte mig ung, vid 22 års ålder, och fick efter hand tre härliga barn, Magnus, Sofie och Fredrik.

Eftersom barnens far tjänstgjorde vid UD så fortsatte flyttandet fast nu från land till land. Det praktiska, omsorgen om barnen och hemmet tog sin tid. Men även om det under de här åren kändes som om jag inte fick så mycket utrymme för egen tid och utveckling, magaserade jag i mitt inre upplevelser, synintryck, möten, dofter och erfarenheter. Tillbaka till Sverige och Stockholm igen efter sju år utomlands. Skilsmässa. Ett uppbrott på ett annat plan. Två av barnen, som nu var på väg att bli vuxna, valde att följa med sin far till USA. Familjen delades. Kvar blev den yngste och jag, som inrättade oss efter bästa förmåga. Nu handlade det om att ta tag i mitt eget liv.

Väninnor från förr var redan etablerade i olika yrken. Själv hade jag ingen yrkeserfarenhet alls. Det blev universitetsstudier varvat med en halvtidstjänst för att få det hela att ekonomiskt gå ihop. Efter en fil kand fick jag ett roligt och stimulerande arbete på Föreningen Svensk Form (fd Slöjdföreningen). Här arbetade jag med information och utställningar om svensk formgivning.

Trots att min tillvaron nu kändes ordnad så var det ändå något som saknades. Återigen dök frågan upp; var finns *jag* hur kan *jag* uttrycka mig? Jag sökte och sökte. Uppmuntrad av en arbetskollega gick jag en kurs i bildterapi. Den blev ett avgörande steg. Jag hittade, bildligt

talat, tillbaka till mitt dockskåp. Leken började. Iscensättningen, figurerna, rollerna. Dagdrömmar, fantasi, minnen och erfarenheter – allt som jag så länge lagrat inom mig började nu komma upp till ytan och bli synligt.

Nu fanns det ingen återvändo. Vid 40 års ålder sade jag upp min fasta tjänst på Svensk Form, sökte och blev antagen vid Gerlesborgsskolan, en 2-årig konstutbild-

ning i Stockholm. Dessförinnan hade tiden inte varit mogen. Det är inte lika självklart för kvinnor, som för män, att erövra ett fysiskt eller psykiskt rum för sig själva. Barn och familj är ett bra skydd, en effektiv ursäkt för att säga "så småningom". "Snart" skall jag ta itu med mitt. Först skall allt runt omkring få sin beskärda del och helst lite mer därtill, sedan - om det finns något kvar av tid och ork - kommer min tur. Som kvinna och konstnär har man också färre förebilder och sämre självförtroende. Det krävs mod, tro på sig själv.

Inte minst uppmuntran

och stöd från den egna omgivningen för att man skall våga ta steget ut i det ovissa. Det modet hade jag inte i yngre dagar. Jag har nu varit yrkesverksam som konstnär i femton år. Och har aldrig ångrat att jag tog det steget.

Att arbeta som konstnär är inte alla gånger så roligt, som man kan tro. Det är ensamt, ofta svårmodigt. Skapandet kräver mycket energi och alltid närvaro. Oftast vill det sig inte. Det kan gå dagar, veckor. Man arbetar och arbetar. Tappar tron på sig själv och sin förmåga. Och så plötsligt, när man minst anar det, börjar bilden andas och leva sitt eget liv. Just det lilla ögonblicket, det oväntade gensvaret, som kan komma lika överraskande som en blix från klar himmel, är belöningen som gör det värt att fortsätta, gång efter gång.

För 13 år sedan bröt jag och min man, HC Ericson, upp från Stockholm. Vi flyttade till Skåne och Österlen.

Forts. sid 12

Therese med familjens Springer Spaniels Monet och Niki. Fotograf: HC Ericson

Vi hade funnit Örnahusens gamla skola med stora, rejäla utrymmen, plats för både ateljéer och bostad samt stor trädgård som sedan många år legat i träda. Här börjar ytterligare en ny fas i mitt liv. Att bli med trädgård vid 50 års ålder.

Tankar på trädgård hade aldrig tidigare föresvävat mig. Lika lite som att jag en dag skulle bli konstnär. Precis som med konsten är även trädgården ett språk att uttrycka sig med. Numera är trädgården, hemmet och konstnärskapet intimt sammanbundna. Alla tre hänger samman. Såväl det inre rummet som den yttre scenen.

Jag konstaterar, som många andra redan gjort, att trädgården skänker livet mening. Den ger kraft. Den ger tillfredsställelse. Den lär oss så mycket om det allmänmänskliga. Trädgården ger oss insikt om hur viktigt det är att vårda det sköra och hålla efter det starka, att skapa en bra grogrund för det som ska växa i skydd och lä för vindar. Det är att gå i livets högre skola. Man känner respekt och ödmjukhet inför naturens kraft, för den tid som det tar för något att mogna, för samspelet och förgängligheten. I trädgården finns plats för både vemod, sorg och glädje, här finns frid och ro. I trädgården blir jag varse om det som jag själv inte kan formulera eller till en början förstå.

Detsamma gäller för konsten. Att skapa ett klimat, ett livsrum där inre bilder och känslor får tid att mogna och utvecklas. Att vara lyhörd. Att inte göra sig till herre över utan låta naturen ha sin gång. Sammanfattningsvis, för att citera Viveca Wessel i skriften *Ett andrum*, där hon berättar om mina bilder:

"Måleri handlar om att härbärgera osäkerhet, om styrkan i att stanna till i mångfalden av möjligheter, i vardandet."

Och nu än en gång, återigen ett uppbrott. Det tycks som om mitt liv är indelat i 10-årscykler. Vi har sålt Örnahusens gamla skola och flyttar snart till ett mindre boende i Skillinge. Detta för att få tid och ork över till att ta hand om oss själva på ett bättre sätt. Få kraft att göra det vi tycker om att göra. Få valfrihet. Att välja handlar om att ta ställning – och det kräver energi. Sålunda flyttar jag snart ut ifrån mitt tjugonde hem och in i mitt tjugoförsta. Jag börjar med att bygga en ny ateljé och anlägga en ny trädgård.

Thérèse Reuterswärd

Forts En historikers färd genom livet

vecka efter min ankomst. Jörgen Nash avslöjade nämligen då att han visste vem som skurit halsen av den lilla sjöjungfrun vid inloppet till Köpenhamn!

Efter några kaotiska sommarveckor i konstnärskolonien på Drakabygget flyttade jag ihop med Carl och vi gifte oss i november 1966. Ett år senare föddes Fredrik och därefter i tätt följd Alexander och Marika. Inom loppet av fyra år hade vi tre barn! Vi köpte en gammal nedlagd skola i Skåne i byn Buus (Långaröds socken). Priset var 18,000:- och banken lät oss låna det mesta. Pengar hade vi inte men en god överlevnadsförmåga. Vi kom aldrig på tanken ens att söka hjälp från det allmänna. Istället åtog jag mig översättningsuppdrag, lärarvikariat i bygdens skolor, och skötte den lilla biblioteksfilialen i Önnköping. Carl hade i början svårt att sälja sin konst men var skicklig på att idka byteshandel med olika företagare. Plötsligt kunde han komma hem med kläder till oss alla från någon affär, eller stora mängder sylt, eller burkar av mat från något livsmedelsföretag. Detta fungerade mycket bra – det gällde bara att vara flexibel. Vi hade även en stor trädgård där vi odlade mycket grönsaker och bär för eget behov.

Med tiden kom det att gå mycket bra för Carl som inte alls behövde byta sin konst mot mat eller kläder utan fick betalt i klingande kontanter. Vi kunde successivt rusta upp skolan och även ge oss ut på spännande bilfärder i hela Europa. Även för mig ljusnade ekonomin. Jag fick anställning som arkivarie vid Landsarkivet i Lund och påbörjade en doktorandutbildning i historia vid Lunds universitet. Barnen hade alla börjat skolan och vi fick 1980 erbjudande om en härlig stor våning i Lunds så kallade "professorsstad". Detta underlättade livet för mig – jag slapp de långa resorna på smala landsvägar under dimmiga eller på annat sätt besvärliga skånska vintrar.

1993 separerade jag från Carl Magnus och kort därefter skiljde vi oss. Vi är fortfarande goda vänner och ingen av oss ångrar vårt långa äktenskap men även goda ting kan ha ett slut. Våra barn är nu alla vuxna och tack-samma för att vi kan umgås som familj när så är lämpligt. Fredrik bor i Stockholm och är en framgångsrik konsult inom IT-branchen där han utvecklar Internet tjänster inom många stora företag och institutioner i Sverige. Även Alexander har slagit sig på en liknande verksamhet, men i Skåne. Marika fullföljer släktens intresse för konst och har nu en tjänst som intendent på Malmö konstmuseum.

Själv fortsätter jag att ivrigt utforska tillvaron – i arkiv, som historiker, och även som människa. Min avhandling om masskommunikation i 1700-talets samhälle är "nästan färdig", Jag har spännande forskningsuppdrag i arkiven. Livet är gott.

Elisabeth Reuterswärd

Metta Reuterswärd

(III) F 51. DOTTER TILL BERTIL REUTERSWÄRD OCH VIVEKA FD LILLIEHÖK

Efter några år i Stockholm på 70-talet kände jag att nu räcker det. Nu vill jag bo någonstans där jag känner att jag hör hemma, där jag har en bakgrund, där jag har något mer än en framtid.

Hela familjen hade flyttat ifrån Östersund till Yekepa i Liberia när jag var 12 år. Ett år senare blev jag flyttad till en internatskolekorridor och fem år senare till Stockholm. Långt inne i maggropen kände jag att det här är inte bra, så här ska man inte hålla på. Det blev Östersund igen. Här bor jag och här trivs jag och den Reuterswärdska släktföreningen kändes långt, långt borta, tills Wille plötsligt ringde för några veckor sedan. Det var väl ca 20 år se'n sist! Han tyckte att jag gott kunde skriva ner lite om allt spännande jag gjort sen sist och att jag bodde så långt borta!

Vad hinner man inte på 20 år? Det får bli lite kortfattat.

Under åren i Stockholm hann jag med Grafiska Institutet samt layoutarbete på tidning i några år. Jag gick också ständigt på croquikurser och andra teckningskurser på Bergs, Konstfack och olika studieförbund. Egentligen ville jag bli scenograf men jag förstod inte riktigt hur det skulle gå till. Jag har en kusin på mammas sida som är det och hon hade alltid så mycket roligt att berätta. Hon ritade fantastiskt bra och byggde modeller av scener och jag tänkte att så där bra som Anna är kommer jag aldrig att bli. Varför tänker man så?

Nåväl, väl i Östersund hamnade jag på tidning igen, nu på den ena sexdagarstidningen i länet, Östersunds-Posten. Där var jag mest hela 80-talet som annonskon-sulent d v s jag sålde och gjorde annonser åt företag. Roligt och väldigt socialt men ett evinnerligt stressande. Dessutom skulle man vara så himla trevlig hela tiden Till slut hade jag ingen lust längre och vart tog scenografitankarna vägen?

Jag tänkte om, gick två år på en konstskola i Östersund, fick en massa nya vänner och tankar. Sedan arbetade jag som bildlärare några år på Landstingets vårdgymnasium. Där hade jag mest flickor som skulle bli barnsköterskor. De var jätteduktiga och roliga att ha som elever. Vi gjorde allt möjligt, gick på utställningar, tolkade bilder, illustrerade dikter, tecknade fritt och tecknade av, ritade perspektiv och fotade, arbetade i lera och i papper marché. Det var roliga år, men scenografin då?

Just det. Nu, sommaren 1994 höll man som bäst på att bygga ett nytt länsmuseum i Jämtland. I anslutning till detta bygge anordnades det kurser i attributmakeri, teknik och utställningsbygge. Jag gick kursen i utställningsproduktion och här kom äntligen vändningen mot scenografi. Efter den kursen har jag formgivit och byggt, gjort, eller hur man nu vill uttrycka det, ett antal olika

utställningar åt olika uppdragsgivare.

Det största uppdraget gjorde jag åt Jämtlands läns hushållningssällskap våren 1995. "Sällskapet" äger en egendom i nordvästra Jämtland som heter Medstugan. Carl Fredrik Liljevalch donerade den till Sällskapet efter sin död 1908. Ett mejeri startade där då och var i drift till någon gång in på 40-talet. Sedan dess har den vackra mejeribyggnaden stått oanvänd mer och mer fylld av skräp. Jag blev nu ombedd att berätta historien om CUF Liljevalch som s k luftgäst och jaktvillebyggare, om leden som går förbi, en gammal pilgrimsled, om mejeriet och

Forts. sid 18

En bildkavalkad från Släktföreningens

middag 16 oktober 1999 på Riddarhuset

*Glädjande! Ett större antal av
släktföreningens ungdomar deltog
än någonsin tidigare!*

Carolina Reuterswärd

(III) F 66. DOTTER TILL CARL-FREDRIK REUTERSWÄRD OCH ANNA TESCH

Min farmor Therese ringde en dag, frågan lät inte vänta på sig.

- Carolina, har jag förstått det hela rätt, kör du ambulansen också?

Ja, det stämmer farmor, jag både kör bilen och vårdar patienten. Det var nog inte bara farmor som förväntades över mitt yrkesval, själv hade jag aldrig kunnat drömma om det för några år sedan.

Efter gymnasiet var det mode som gällde. Uppklädd med det senaste och håret blonderat stod jag på NK och sålde exklusiva kläder. Idag är mitt klädkonto betydligt lägre! Jag drömde om att bli inköpare en dag. Planerna ändrades snabbt, jag for istället till Melbourne. Jag började arbeta som servitris och bar med darande händer fram "Spare Ribs" och Foster beer till hungriga gäster. Australiensarnas gästfrihet var enorm, jag lärde känna många nya människor.

I ganska rask takt fick jag min två barn – Ludvig och Nike. Efter att ha upplevt två förlossningar var jag övertygad om att barnmorska var yrket för mig. Med dessa små i släptåg gick jag till studievägledningen. Ja, kvinnan såg lite fundersam ut – som om hon tänkte – ja, ja inspirerad, nu, men ack vilken möda att ta sig dit.

Första steget var att utbilda sig till sjuksköterska. Denna utbildning började jag 1992 vid Ersta Högskola och tre år senare var jag klar. Det var en rolig och arbetsam tid, det är stimulerande och stärkande att studera. Jag var nyfiken och förstod snabbt att det fanns en både bred och gynnsam arbetsmarknad framför mig. Efter att ha arbetat några år på olika avdelningar på Akutsjukhusen i Stockholm, lade jag barnmorskeplanerna på hyllan, istället började ambulanssjukvård intressera mig.

För att få arbeta inom ambulanssjukvården ställs vissa krav, förutom sjuksköterskeutbildning, arbetslivserfarenhet, körkort, skall man göra ett lyft test. En bär med vikt, sådär en dryga hundra kilo skall lyftas upp och ner för diverse trappor, samt en viss sträcka. Första försöket misslyckades.

Ett halvår senare, fyllt av styrketräning gick det vägen!

Jag arbetar idag i Falck Ambulans på Nacka brandstation, vi är två i besättningen och turas om att vårda och köra. Oavsett tid på dygnet har vi 90 sekunder från det att larmet går tills vi skall köra ut från stationen. Många frågar: Får du köra hur fort du vill? Svaret är ja, men det är på mitt ansvar. Jag ska erkänna att det är en

speciell känsla att köra fort och tränga sig fram i trafiken med blåljus och siren. Utryckningarna är av skiftande slag, till exempel hjärtinfarkt, astma, allergisk reaktion, stroke, kramper, benbrott, trafikolycka. Det ingår även transporter av mindre akut karaktär. Som sjuksköterska har jag möjlighet att ge läkemedel.

Nog om mitt arbete. Jag har en härlig familj också! Nike är en bestämd ung dam som hellre går på händer än fötter. Själv har jag aldrig varit någon gymnast så dessa gener måste komma någon annanstans ifrån. Nike utför de mest avancerade rörelser och tränar hårt med Hermes flickorna. Ludvig gillar kluriga dataspel, jag har väl inte riktigt för-

stått vad de går ut på, men det ljuder en irländsk man från högtalaren och Ludvig bygger upp en 1100-tals by. Annars är det innebandy och inlines som gäller. Det är nog ingen förälder som inte känner igen sig, när jag säger att en hel del kiv emellan syskonen förekommer. Det är klart, de känner ju varandra så väl och vet exakt var den omma punkten är...

Min blivande make Richard Corlin, klädd i grå uniform på släktmiddagen i höstas, arbetar som brandförman. Vi har köpt ett 30-tals hus i Tullinge, byggt av Richards morfars föräldrar. Just nu håller vi på med en omfattande renovering och vi hoppas kunna flytta in i sommar. Det känns spännande och det skall bli underbart att få en egen trädgård!

Carolina Reuterswärd

Välkommen Kurt-Astrid

– i huvudet på en nybliven mamma

JOSEFIN VORNEFELD (II) F 65.

DOTTER TILL EMILE WOLTERS OCH KATARINA FD REUTERSWÄRD

Den 12:e mars föddes vår dotter Olivia. Efter nio månader fick vi äntligen se att Kurt-Astrid var en Astrid som inte skulle heta Astrid utan Olivia. Familjen Vornefeld består numera av Olivia, min man Peter och jag själv, Josephine*.

Att få barn var mycket mer omvälvande än jag någonsin kunnat tro. En förut ganska inrutad och planerad tillvaro byttes med ens ut mot ett ständigt kaos, i alla fall kändes det så den första tiden. Jag, som tidigare fnyst lite föraktfullt åt de som sa att det var så jobbigt att ha barn hör plötsligt (till min förvåning) mig själv säga att jag har fullt upp med Olivia och ingenting hinner. Mina stora planer på att baka bröd, sortera fotografier och fixa i trädgården har jag lagt åt sidan. Dagarna går medan jag ammar, gosar, byter blöjor och går på promenad med Olivia. Med tiden har kalendern dock blivit alltmer fullbokad med aktiviteter som babymassage, mammaträffar och besök på barnavårdcentralen. Vilken skillnad mot arbetslivet, som känns alltmer avlägset. Ändå har jag kontakt med min arbetsplats via telefon så gott som varje dag och jag försöker gå dit en gång i veckan.

Jag är 30 år, bor i Uppsala och har under de fem senaste åren arbetat på Parfusale AB. Parfusale startades 1964 av min pappa och har idag tre anställda. Vi är agent och distributör för ett antal multinationella företag runt om i världen som tillverkar olika råvaror (t ex smakämnen, kakao, gelatin, industriparfumer, örtextrakt, solfilter mm.) Vi säljer dessa råvaror till livsmedelsindustrin och kosmetisk/kem.teknisk industri i Skandinavien. Kort sagt kan man säga att vi hjälper till att ge smak, doft och konsistens åt livsmedel och toalettartiklar som Du använder varje dag.

Den 1:a januari i år genomförde vi ett generationsskifte i företaget och jag är numera ensam ägare

Min pappa, Emile, arbetar fortfarande, men är - formellt sett - anställd av mig! Han sköter dock hela verksamheten med van hand medan jag är hemma på heltid. När jag kommer tillbaka till arbetet igen är det meningen att jag skall stå på egna ben medan han skall trappa ned och istället njuta av alltmer ledig tid som glad pensionär. Som nybliven egenföretagare vill och kan jag inte vara mammaledig så länge som många andra. Jag skall vara hemma på heltid i sex månader och sedan skall jag börja arbeta så smått igen. Pappa Peter tar då över och stannar hemma med Olivia en månad. Sedan hoppas vi kunna ordna det på ett bra sätt för Olivia med hjälp av

en barnflicka (och ibland mormor och farmor) de dagar jag och Peter arbetar (någon barnkär Reuterswärdare som känner sig manad får gärna höra av sig...) Det här är en ovanlig situation om jag jämför med mina väninnor som stannar hemma med sina barn i ett till ett och ett halvt år. Det är klart att jag undrar hur det kommer att kännas att lämna Olivia till en barnflicka om bara några månader (särskilt de gånger när jag måste resa bort några dagar). Samtidigt måste jag erkänna att jag längtar tillbaka till mitt arbete då och då och jag tror att jag kommer att tycka att det känns roligt att börja arbeta igen. För att få lite perspektiv på det hela brukar jag jämföra med kvinnliga kollegor på företag runt om i världen. De föder barn, försvinner från sitt arbete några månader för att sedan vara tillbaka. För dem är det självklart att anlita en barnflicka eller ta hjälp av mormor och farmor. De häpnar när jag berättar om vårt generösa föräldrarförsäkringssystem. Mår de barnen sämre än svenska barn som är hemma med sina föräldrar längre? Jag vet inte, jag vet bara att jag måste försöka lösa min situation på bästa sätt och jag hoppas att det skall gå bra. Just nu tänker jag njuta så mycket jag kan av att vara hemma med Olivia. Nu skall jag baka muffins (det hinner jag i alla fall!) som jag skall ta med mig till mammaträffen i morgon.

Josefin Vornefeld

Forts Metta Reuterswärd

om gården. Jag fick helt fria händer och använde all min kreativitet under ett underbart halvår. Det resulterade i modellbygge, väggmålningar, inläsning, textformuleringar och en massa handtextande. Det var härligt att få ett sånt där jätteuppdrag.

Sedan har jag haft alla möjliga uppdrag men inget har varit så jättestort som det i Medstugan.

Nu under våren 2000 har jag arbetat med ett polismuseum här i Östersund. Just nu förbereder jag ett förslag till en utställning som kommer att vara under två dagar i augusti i en gammal vacker lokal i centrala Östersund. Sedan ska den packas ihop och fraktas till Norge för att visas där i två dagar. Det är ett s k Interregprojekt (samarbete mellan Norge och Sverige) med elva svenska och norska formgivare. De har arbetat fram varsin produkt under ett år. Nu ska dessa produkter presenteras som avslutning på projektet. Jag står för formgivningen av hela utställningen. Av någon anledning är temat "is". Som alltid bygger jag en modell av rummet, denna gång i skala 1:20. Jag har provsprayat med ett danskt "snespray" på fiberduk för att få till lite vinterkänsla och så har jag fått tag i "iskuber" i plast av ett göteborgsföretag. Det ska bli många sådana små kuber och en stor, 80 x 80 cm. Ett inbjudningskort ska göras som ser lite

disigt. Jag har anlitat en grafisk formgivare som kommer att scanna in en plastiskub. Jag har även anlitat en snickare som ska bygga ställningar till fiberdukarna och en ljuskille som ska hjälpa till att få till kallt ljus.

Ja, så där håller jag på.

Den första utställningen jag gjorde hette "Filmminnen i Jämtland och Härjedalen". Det var hösten 1995 och det var exakt 100 år sedan den första filmen hade visats i Paris. Denna filmutställning skulle visa var och hur film hade visats i Jämtland under dessa hundra år. Det var en vandringsutställning som skulle flytta runt på just dessa ställen. Den skulle alltså kunna packas ihop och rymmas på ett släp. Så där är det jämt, en massa saker att komma ihåg. Uppdragsgivare var bl a Jämtlands läns Museum. Jag fick hålla till i en gammal skomakargård inne på området, en ljuvlig arbetsplats.

Nu arbetar jag se'n ungefär 3,5 år i mitt eget företag och är mer än nöjd med mina uppdrag. Ibland känner jag mig nästan som en scenograf. Det blev så till slut och alldeles på mitt eget vis och mitt i Sverige bor jag.

Ja, det var lite om mycket. Jag kan berätta hur mycket som helst men det ska ju rymmas också så jag avrundar här och hoppas att det varit intressant läsning.

Hälsningar från en kall majdag (igår haglade det).

Metta Reuterswärd

Museet på Artillerigården

I STOCKHOLM

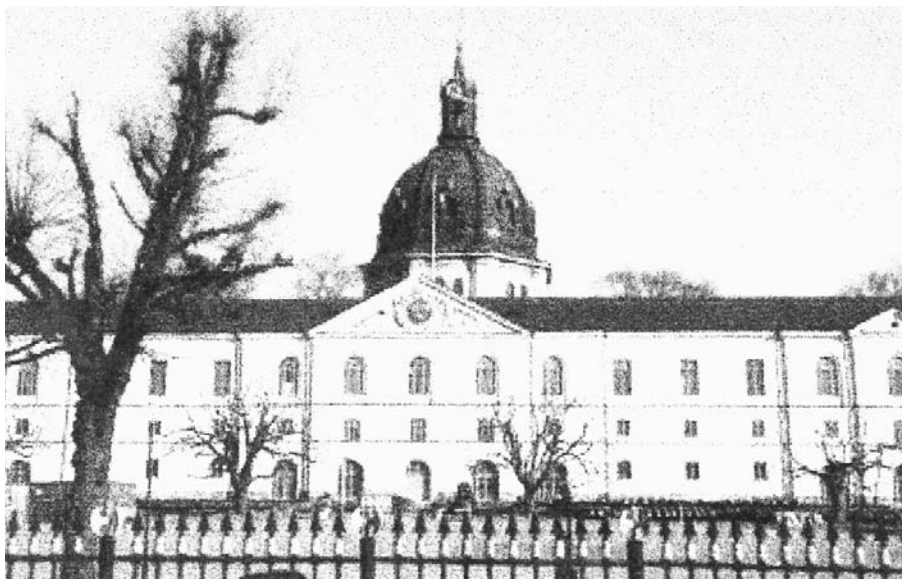
Ställ dig mitt på Artillerigården och hör historiens vingslag! Här finns det stora tyghuset med dess två flyglar. Redan på 1600-talet fanns ett tyghus, d.v.s. en förvaringsplats för artilleripjäser, här.

Ordet tyg i denna bemärkelse kommer från det gamla tyska ordet tûch.

Den 25:e maj invigs nya Armémuseum i närvaro av Hans Majestät Konungen.

Från den 29:e maj är allmänheten välkommen. Visningar av museet kan bokas på tel.nr 08-788 95 72.

Hörsal och restaurant Druvan bokas på telefonnummer 08-545 808 18.

Praktverk om praktfullt palats

SAXAT UR BYGGINDUSTRI

Det finns bara två riddarhus i världen med motsvarande ställning som vårt svenska. Det andra stod färdigt 1818 i Finland. Om detta enastående barockpalats har nu Byggförlaget gett ut en bok, ett verkligt praktverk som beskriver såväl byggnadens som adelns historia.

RIDDARHUSET

Författare: Alf Åberg, Anna Hamilton och Claes Ellehag

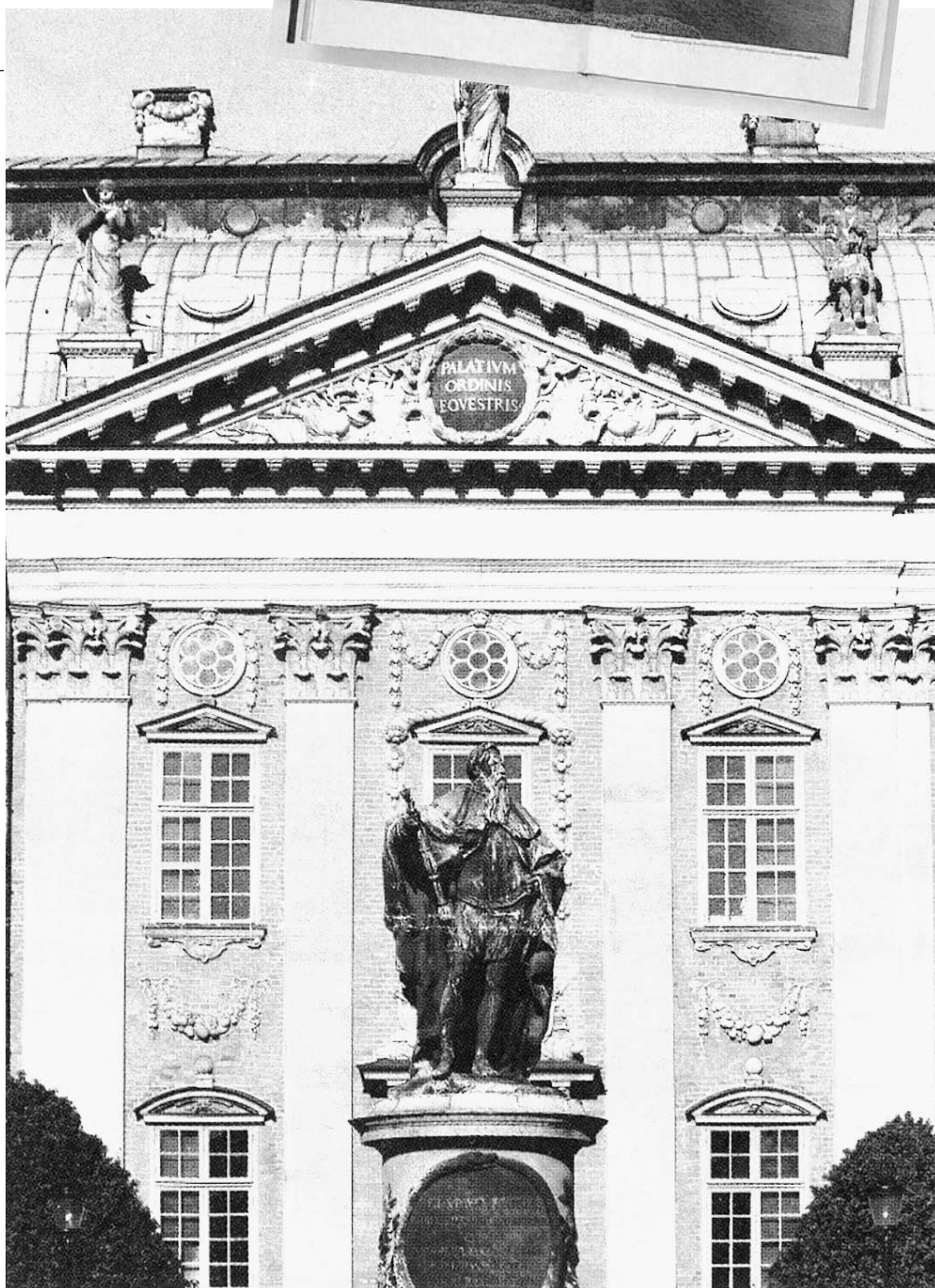
Fotograf: Hans Hammarskiöld

Formgivare: Dick Norberg

Förlag: Byggförlaget

Sidantal: 208

Cirka pris: 595 inkl moms

Fotograf Hans Hammar-skiöld står bakom tillkom-sten av detta första verk om Riddarhuset sedan 20-talet. Hans intresse väcktes i samband med att han för sex år sedan fotograferade adelsmötets högtidliga öppnande som äger rum i Riddarhuset.

När han träffade Anna Hamilton, då guide i Rid-darhuset och en av förfat-tarna, blev planerna på en bok huset konkreta.

Förändringar inom släktföreningen

SEDAN JUNI 1999

Avlidna

Elisabeth Wahlbäck

fd Ros (III) född 1905 2000-04-09

Bo Reuterswärd (II) född 1913 2000-05-03

Släktföreningen har per 2000-05-11 333 st medlemmar.

Släktens äldsta Margareta Reuterswärd (II) född Bager fyller 98 år i november.

Födda

En son August född 1999-08-01 till Eva Olivia Reuterswärd (III) och Carl Eklund

En dotter Sonja Paulina Elise född 1999-12-31 till Teresia fd Reuterswärd (I) och Gunnar Wengström

En dotter född 2000-03-28 till Carl R Reuterswärd (II) och Malin

För övrigt kan vi berätta att vår "egen äventyrare" Mikael Reuterswärd (I) har blivit pappa. Mikael och hans sambo Maria Uddgren fick den 29 februari 2000 en liten dotter som fått namnet Tindra.

Mikaels far Måns Reuterswärd, som är släktens huvudman, sitter numera i styrelsen från släktmötet 1999.

Ingångna äktenskap

Madeleine Reuterswärd (II) och Lars Erikson
2000-01-01

FRILUFTSGUDSTJÄNST I LJUNGHEM, VÄSTERGÖTLAND

På Ljunghems gamla kyrkogård (ca 1,5 mil sydost Skövde) reste släktföreningen 1987

en minnessten över stamfadern

ANDERS HOF REUTERSWÄRD

Den årliga friluftsgudstjänsten i

Edhems församlings regi hålls vid stenen

SÖNDAGEN DEN 9 JULI kl. 14.00

med kyrkoherde Susanne Rickner.

Alla släktmedlemmar hälsas hjärtligt
välkomna av kyrkorådet. Församlingen

bjuder på kaffe efter gudstjänsten.

Anmäl antal till Sigrid och Wiriam Klang,

tel. 0500-45 60 64

SLÄKTMÖTET 2002

kommer att avhållas på Riddarhuset
LÖRDAGEN DEN 26 OKTOBER.
Reservera helgen 26-27 oktober redan nu!

**GLÖM EJ att anmäla förändringar och
adressändringar till**

sekreteraren Marina Reuterswärd.

Det går bra att ringa eller faxa på

08-755 57 58

eller maila till:

m.reutersward@swipnet.se

Förra årets utskick av Bulletinen kom

nästan 10% tillbaka med adressat

okänd. Detta medför både en onödig

kostnad och framförallt merarbetet

för den ideellt arbetande styrelsen.

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTFÖRENINGENS

styrelse 2000-2002

ADRESSLISTA

Gustav Reuterswärd III
ordförande

Örnstigen 100 Tranholmen
115 23 Stockholm

bostad 08-624 20 56
arbete 08-556 182 26
fax 08-556 182 05
mobil 070-570 84 24

Björn Reuterswärd I
vice ordförande

Korpralvägen 5
834 33 Brunflo

bostad 063-222 53
arb. 063-127 990,
fax 063-126 418

Marina Reuterswärd II
sekreterare

Rosornasväg 15
182 38 Danderyd

bostad tel/fax 08-755 57 58
mobil 070-756 42 88

Wilhelm Reuterswärd III
skattmästare

Norrkroken 22
181 65 Lidingö

bostad tel/fax 08-766 62 63
mobil 070-593 94 14

Peter Reuterswärd III
ord.ledamot

Polhemsgatan 31
112 30 Stockholm

bostad 08-653 86 88
arbete 08-19 04 00

Suppleanter

Marie Reuterswärd II

Svalnäsavägen 24
182 63 Djursholm

bostad 08-755 84 35

Jan-Patrik Reuterswärd II

Stureplatån 29
181 32 Lidingö

bostad 08-767 68 56

Måns Reuterswärd I

Roddaregatan 5
182 65 Djursholm

bostad 08-541 322 81
fax 08-541 306 45

Revisorer ordinarie

Claes Reuterswärd III

Bergdalsgatan 22
582 45 Linköping

bostad 013-142 671

Nils Fredrik Reuterswärd III

Östra Storgatan 16
611 34 Nyköping

bostad 0155-285 959

Arkivnämnd

Per Reuterswärd III

Linnégatan 104
182 65 Djursholm

bostad 08-660 87 85
fax 08-660 12 09

Stipendienämnd

Patrik O. Reuterswärd I
sammankallande

Ekebydalsvägen 2
182 65 Djursholm

bostad 08-755 16 62

LÄS BULLETTINEN

– TIDNINGEN

SOM SKRIVS

AV

REUTERSWÄRDARE

FÖR

REUTERSWÄRDARE

